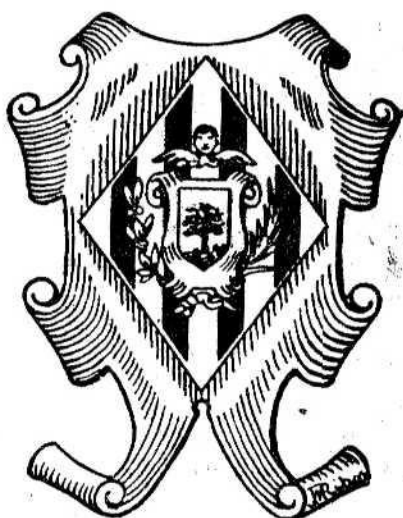


El Baix Penedès



PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2.00 ptes; Fora, 2.25; Extranger, 3.00
Número corrent, 20 céntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITTITS: 20 CENTIMS LINEA
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

**Franqueo
concertado**

La descoratjadora hora present

Des de'l 6 d'Octubre ensà, els catalans que senten el catalanisme amb aquell sentiment d'alta idealitat que agermana en el més profund de l'ànima la estimació a la Pàtria i el respecte a l'Estat Espanyol en un sol sentir, viuen en la més desesperançadora realitat. Per una banda han vist caure les minses concessions reconegudes per l'Estatut, per aquell Estatut que no s'assembla en res amb el plebiscitat per el poble català, i per altra hem de contemplar passivament les campanyes dels unitaristes, totes elles pujades en tò despectiu. Es una tristesa immensa contemplar avui com la impremeditada actitud d'un partit, que no vol dir pas de tots, l'hagin de pagar tots; perquè es sublevi un regiment a ningú se li acudiria suprimir tot l'exèrcit.

Trist i descoratjador resulta experimentar en la realitat com les Corts espanyoles han pogut votar una llei que ens pren el que se'ns havia reconegut; trist i descoratjador és comprovar plenament el poc respecte que mereixem a una gran part dels components de la Cambra; i més trist és, encara, veure com tants i tants catalans fan bracet amb els que ens han imposat aquest equivoc, i no els parlen ni els parlaran de les nostres aspiracions, de la nostra disposició a secundar l'engrandiment d'Espanya mitjansant el respecte mutu, del nostre acolliment a tots els demés pobles ibèrics i del nostre respecte a tots i a tot el que és espanyol.

Algom ha fet el Govern per a retornar-nos el que se'ns reconegué; però Catalunya aspira a més del que se'ns retorna. Volem creure que un dia ens donaran la raó, i aquell dia serà de nou la aubada de la desitjada regeneració espanyola, d'aquest Estat que tots voldriem esplendorós i respectat, i també respectuós amb totes i cada una de les regions que'l formem.

La actitud dels catalans en aquesta situació que vivim és de gran responsabilitat i exigeix tot el seny de la raça. Tenim dret a aspirar a una personalitat dintre la República. Un dia s'ens concedí algom; després ens ho prengueren novament i ara ens tornen una poca cosa. En aquest estira i arronça tot s'ha trasbalsat i tot és enterbolit. Tinguem fe amb l'ideal i treballem per la reconstrucció del que s'enderrocà.

PÀSQUA

Cada dia que passa ens afermem més en la idea de que la tradició arrelada no la sotscava la idea moderna per més partidaris que tingui; es podrà variar en principi, emprò després, paulatinament, es torna a raure a l'estat primari.

Les transformacions a primera vista sembla que siguin un fet definitiu i, per quant veiem, notem que sols és una causa circumstancial.

Els prejudicis racials estan tan arrelats que la vèrbola més demoledora, quan s'escau en un cas particular, fa una virada en rodó i es converteix en paraules tan sols.

I és que si volguessin que no fos així caldria prendre un remei radicalíssim: deixar l'eix a uns, descastats que fessin feina destructiva i que malbaratessin els fonaments de la societat salvaguardant una ínfima minoria d'adeptes per a que fessin el mestratge educatiu a la seva manera en els infants, privant-los de la coneixença d'uns usos i costums, que després es converteixen

en raons naturals.

I així veiem que s'estrellen tots els principis quan es preten destruir unes festes que floten en l'ambient i s'enganxosament d'uns a altres amb la més gran alegria.

Passa el temps, varien les coses, però permaneixen incommovibles, les fires de ramaderies, les de palmons i palmes, com també la diada *montstica*.

Aneu a dir a un infant que és antiquat i arcaic l'anar a buscar la mona, i vos contestarà que tant li fa una cosa com l'altra; però que ell no farà fallida a casa la seva padrineta perquè com que ella se l'estima, pensarà amb ell i li ofrenarà una «mona» fantàstica.

I com que així es troba, així es vol deixar; uns per convicció, altres pel que dirien i els més perquè el seu mal no vol soroll i com que han observat que la majoria de les renovacions han sigut causa de complicar doblement les coses de la vida, no volen noves experimentacions, perquè han tingut ocasió de contemplar massa trastorns i trasbalsaments.

I així ens fa l'efecte que com més

mal se'n diu, més en estima es te encara que sigui només per allò de que: quelcom tindrà l'aigua quan la beneeixen.

Que fa de bon veure, per que les descepcions estan a l'ordre del dia, i com que en si hi ha una força oculta que'ns empeny a un denominador comú, es te en compte i davant dels cants de modernes sirenes es posa a contribució que una cosa és predicar i altra...

Ves per on la diada de Pàsqua, tan plena de cants i optimisme, ens ha donat la tònica d'un gris atapeït i pesant, al pensar en el comentari que a desgrat del nostre intent anava fent fressa a la nostra imaginació al coordinar el pensar llur amb el d'altri.

Virarem, per tant, cara a l'entusiasme i pensarem que no calen temps millors per aitals coses. En ferm es conserven i fora una aberració que no fos així. Els exemples d'innocència i de bondat tenen un ressò espiritual que fa pendant amb les remors de cruessa i malvestat.

No fa molt temps, per la diada de Reis, un home conegut que volia ésser un llibertari dels més avençats, s'em lamentava d'haver mort en flor les il·lusions dels seus fills i deia que pagaria a un preu crescut si pogués retornar a la dolça mentida que fa ésser tan humans als homes que aquell dia donen el goig més gran de la vida als tendres infants.

I en la seva expiació se li oprimia el pit al pensar que'ls seus fills seran grans i recordaran que'l seu pare els hi havia robat la felicitat d'uns temps que no tenen parid. Enfrontar-nos amb la realitat quan no hi ha un millor és ben be un sarcasme. I la vida no sabem quan té raó, si quan viu d'il·lusions o de realitats.

Beneïdes siguin per nosaltres aquestes festes que no alteren el ritme nostre transformatiu. Sagrades festivitats que esplèndides sou!

ICAR

Barcelona, 17 de Abril de 1935.

Una espanyolada típica

Era un dia de setembre, més ben dit, un vespre de setembre, doncs la nit ja s'atancava, que em passejava joïós i admirat pels tortuosos carrers de la vella Brussel·les, ciutat captivadora d'aquesta Bèlgica tan petita, però la importància de la qual se us acut veure-la més

gran que d'altres estats de més extensió territorial.

Sortia de contemplar per segona vegada durant aquest dia, la Gran Plaça, aquest estoig bellíssim del qual tan enamorat n'estava el nostre Raimon Caselles i on s'hi troben reunits edificis tan importants com l'*Hôtel de Ville*, la *Maison du Roi* i les cases que pertanyerem als gremis. En el precís moment en què acabava d'arribar al cèntric i animat boulevard Anspach, les notes estridents d'una *fanfare* em cridaren l'atenció, i, sentint-me esperonat pel desig d'esbrinar el que era tot allò, vaig apressar els meus passos, tot adreçant-me cap el lloc on se sentia aquella música cridanera. No fou necessari caminar gaire: uns penons portats per uns senyors ben plantats i seriosos precedien la *fanfare*, seguits d'un grup bastant nombrós. Decidit, jo, a no deixar-me perdre l'ocasió de satisfer la meua curiositat, vaig seguir la comitiva a prudent distància. No em varen fer cansar gaire, ja que al cap de poca estona desembocàvem a uns carrers ornamentats i il·luminats, en els quals es trobaven repartits uns quants al·lèus anomenats «La voix du geant», d'una potència extraordinària. A l'instant em vaig poder donar compte del que es tractava: era la festa del barri de Flandes i Sta. Caterina.

Hauria donat la meua curiositat per satisfeta, si tan bon punt anava a retirar-me, no m'hagués sentit sorprès al descobrir uns joves que anaven vestits amb indumentària de l'edat mitjana, sorpresa que anà augmentant al notar que les noies vestien també de la mateixa època.

Aleshores se'm acudí que allò no era una vulgar festa de carrer, tal com acostumem a veure entre nosaltres, sinó que encloua un regust de tipisme i tradició. I decidit a presenciar una festa d'un tan marcat caire folklòric, vaig penetrar dintre aquells carrers, plens de bullici i em vaig confondre entre aquella multitud joiosa i alegre. El que més em cridava l'atenció, era el continu entrar i sortir de les cerveseries, curulles totes elles de parroquians, que buidaven un darrera l'altre aquells vasos de la bona cervesa belga.

Una dona del poble, al veure tal vegada els meus ulls encuriosits per aquell espectacle, m'adreçà amablement la paraula i s'encarregà de satisfer la meua curiositat. M'explicà el significat de la festa: tots aquells joves i totes aquelles noies, a judici d'ella, anaven

vestits a la espanyola. Tot seguit em vaig recordar de la dominació espanyola a Flandes i vaig contestar que, efectivament, aquells homes deuien voler anar vestits a la manera dels guerrers que formaven els tercis que Espanya envià a aquell país i les noies habillades com les dames d'aquella època.

Em causà molta sensació que, després d'haver transcorregut tants anys, encara es conservi una tradició que tant recordi la dominació estrangera. I aquella bona dona que tan gentilmente em feia de *cicerone*, al fer esment, tal vegada, del meu aire meditatiu, va repetir-me novament que aquells disfressats vestien a l'espanyola i jo al sentir això, instintivament, em vaig mirar en un mirall que tenia en la façana l'establiment més pròxim i em va semblar veurem vestit de *Tenorio o Comendador* i que el bastó que duia a la mà era l'espasa conqueridora... I en aquell moment «La voix du géant» deixant sentir una coneguda cançó espanyola, donava més ambient espanyol a aquella festa.

I jo aleshores vaig pensar: Hom veu que per aquesta gent els anys no han transcorregut. Per anar vestits a l'espanyola porten sempre el mateix vestit, això sí, llampant i que doni importància, encara que sigui de guardarroba teatral. Vaig creure que tal vegada tenien raó; perquè tan en temps de Felip II, com en l'època borbònica i com en l'actual república, Espanya vesteix encara el mateix vestit d'aquell temps en què *no se ponía nunca el sol en el territorio español*. Encara que amb tant de sol el vestit s'ha anat deslluïnt.

I per no ésser menys que aquells bons belgues *vestits a l'espanyola*, vaig entrar a una cerveseria i em vaig beure un vas de la bona cervesa que fabrica aquest simpàtic país, que un temps fou domini d'Espanya i que avui ho celebra amb una festa semicarnavalesca.

JOSEP M.^a CORTADA

D'EXCURSIO

Sense gaire retràs sortiren de bon matí els allistats a la Lira per a anar a veure altres indrets de Catalunya, el passat dilluns de Pasqua.

Prop de cent empengueren el viatge i a les vuit eren ja a Les Fonts, de Terrassa, esplanada espaiosa i acullidora i prop la «Font d'Anselm Clavé»—bonica coincidència per una entitat coral—i entre el dubte de posar-se al Sol o bé a l'ombra, es donà compte de l'esmorçar, ben acampada la gent. Una curta visita a la populosa ciutat industrial, i altre cop tothom als cotxes per a emprendre-se les muntanyes amunt entre els frondosos boscos i verdes fondalades, que amb la seva sentor aromatitzen la serpentejant i ben cuidada carretera que, per Selmanat i Castellar, condueix a Caldes de Montbui.

Vila, aquesta, amb barris ben antics, no li manquen aspectes de contrast, car al llarg de la carretera s'hi troben formoses construccions modernes que l'embelleixen; és també remarcable la façana de l'església, d'un escaient i pur

barroquisme. Allí esperava ja la caravana l'amic Antoni Jané, mestre d'escola de Sant Feliu de Codines, el qual va ésser l'animador i expert *cicerone* mentre es va ésser en aquelles altituds i al qual des d'aquí volem testimoniar-li l'agraïment de tots els excursionistes. Amb ell al cap es visiten els balnearis Llobet i Broquetes, montats amb molt confort i que no necessiten calefacció artificial, la Font del Lleó situada a la plaça del poble, amb el seu doll continu i grós com la munyeca i a setanta o vuitanta graus de calor, els proporciona la temperatura necessària per a els banys calents i curatius. Es una cosa admirable la contemplació d'aquella font despendint la seva aigua una grossa fumera da, sense interrupció, des de temps immemorial, cosa que fa pensar en el *fuoco eterno*... ço que devia servir per l'invenció de l'Infern.

El pas per Sant Feliu—població ben important i d'un caire semblant a Caldes—ens dona una bella nota de color: dues corrues, nens i nenes, de caramellaires, elles totes de blanc i amb caputxeta, ells amb calça curta i barretina vermella, van a donar els darrers cants. Els saludem amb aplaudiments, que ells i elles agraeixen... Petits cantaires, salut!

La carretera continua en ascensió (som a tocar la Comarca del Moianès) i el Sol s'ha amagat; la verdor agresta, del panorama, nou a cada revolt, es fa imponent; les muntanyes calices recorden cataclismes volcànics amb la seva forma de piràmide ben tallada; veiem la masia on Balmes, refugiat allí, va escriure el «Criterio», on s'hi conserva la ploma encara; i s'arriba on cal deixar els cotxes—a cal Sants—i emprendre la baixada a peu fins a Sant Miquel del Fai, tres quarts de camí, unxic dolent al acostar-se en aquell lloc; sort que era devallant...

Sant Miquel, una grant fondalada, que l'envolten uns enormíssims roquissers, que, al revers de Montserrat, (l'aspecte del qual recorda) son formats d'uns macisos blocs, d'una alsària i un gruix senzillament descomunal. En les muntanyes de Montserrat, la pedra més grossa és com el puny; a Sant Miquel, la més petita és com un gegant. Dessota d'un d'aquests grans blocs hi ha el menjador popular, on, amb taules i bancs, s'hi aixopluguen, menjant, més de cent persones; amb dues fontetes que ragen d'aquells penyals. Ensà hi ha l'ex-monastir, que ara serveix d'hotel i cafè; enllà i també sota la roca dura, la capella amb Sant Miquel; més enllà un espaiós lloc d'esbarjo sota també la roca viva; i avall la cova, una petita cova enluminada amb electricitat, i amb estelectifes i estelectmites d'un bell conjunt. I la Cascata de costat, que en aquella hora no rajava, car les seves aigües alimenten també una fàbrica d'allí a la vora i que malgrat estar en poca activitat, un pot donar-se ben be compte de la seva bellesa.

I després de pendre cafè al hotel, s'empenqué el retorn (el cel no estava pas serè), per altre indret, i de baixada sempre, fins a trobar altra carretera on esperaven els cotxes, car l'amic Jané tingué prou cura de no fer ascensions a peu, doncs les distàncies, per



**TORREFACCIÓ
AUTOMÀTICA PERFECTA**

CLASSES DE GRAN RENDIMENT
- per a Cafés i Bars -

Tipo especial per a cafetera

“Exprés”

Cafeters, Bars i Ultramarins
acrediteu vostres establiments
SERVINT

CAFES MERCADER - Telèfon 38 - **VENDRELL**

Artur QUINTANA

CIRURGIA - CALLISTA

ULLS DE POLL - DURÍCIES - MALS DE PEUS - UNYEROS
PROCEDIMENTS MODERNS
APARELLS ELÈCTRICS

Visita tots els Diumenges a la Perruqueria Planas

Visita a Barcelona: Plaça Llibertat, 25

bonic que sigui el panorama i les fonts ragin per tot arreu, semblen augmentar-se.

Barcelona, sempre acollidora i agradable, esperava als excursionistes que hi demoraren fins a quarts de nou del vespre, hora en la qual s'empenqué el retorn a vila, amb la satisfacció d'haver ben aprofitat la jornada.

EL DE LA DAVANTERA

AGRICOLES

Per què cauen les fulles

Quasi la majoria dels arbres fruiters de la nostra terra, en arribar la tardor i per tant els primers freds, perden la fulla, fet que per tots sembla molt natural, però si examinem el cas veurem tot seguit que es tracta d'una propietat accidental dels arbres.

Els arbres i els vegetals tots, per a desenvolupar-se i reproduir-se necessiten absorbir certa quantitat de calor, però d'una manera distinta de tal com ho fan els animals, essent aquesta diferència una de les tantes que existeixen entre els dos regnes naturals.

Els animals es produeixen el calor necessari per la seva existència, per mitjà d'una combustió constant del carbó que transporta la sang des dels aliments als teixits de l'organisme, on té lloc la dita combustió; en els vegetals, aquesta combustió no existeix, necessitant, per tant, rebre d'algun factor exterior el calor indispensable per les seves funcions vitals.

Cada espècie d'arbre necessita una certa temperatura mitja (integral), que generalment sol ésser de 12°, per poder-se mantenir en activitat, i això és, conservar la fulla i produir flors i noves fulles. (El grau integral s'obté per mitjà d'un termòmetre registre o termògraf, puix aquest proporciona la línia de la temperatura diària, que dividint-la en 24 hores és fàcil trobar la mitja de cada una d'elles i del conjunt la mitja diària o temperatura in-

tegral i que sumant les mitges diàries s'obté la suma de graus integrals, factor interessantíssim per a determinar el període vegetatiu d'una planta).

A Catalunya, durant bona part de la tardor i tot l'hivern, la temperatura integral està per sota de la que necessiten els arbres per vegetar, provocant-los-hi així, durant aquest període de temps, un estat letàrgic anomenat vida latent, que és substituït en arribar el bon temps per un estat actiu o vida activa.

En els països càlids on la temperatura integral durant tot l'any es manté per damunt les exigències del vegetal, aquest es manté verd durant tot l'any, fructificant quan la calor és més pronunciada.

El comportament dels arbres aclimatats al nostre país, durant l'any, és el següent: Així que el temps s'abonança, l'arbre que aparentment està adormit, ja treballa interiorment, o sigui, que per mitjà de l'aigua que absorbeixen les arrels, les substàncies de reserva que es troben principalment a la soca, es mobilitzen i proporcionen als borrons l'aliment necessari per a desenvolupar-se i produir les flors, branques i fulles, que seran l'encís de la gemada primavera. Mentrestant la temperatura, que ja és més suau (març), permet que l'arbre desenrotlli lliurement la part verda i el fruit, adquirint el seu màxim desenrotllament en arribar a l'estiu, i és quan madura el fruit, i la fusta tendra es consolida, i per aquest motiu s'en diu agostar. Un cop el fruit ja és fora de l'arbre i arriben les fresques temperatures de la tardor, impròpies per la vegetació, aquest atura primerament la seva vegetació, i els principis nutritius continguts a les fulles, passen a ocupar les branques i soca en espera del bon temps per a nodrir els borrons, puix la sàvia que absorbeix en aquell període no és utilitzada per manca de clorofila, que sols es troba a les fulles, i aquestes no existeixen. A mesura que es van esgotant les fulles, aquestes queden grogues fins que una volta seque: es desprenen, proporcionant d'aquesta manera a l'arbre una resistència extraordinària als freds, que no poden perjudicar en el més mínim els seus òrgans vitals.

TUPINAMBA

La **S. A. Tupinamba**, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

(borrons), ja que van revestits d'escates peludes i el tant per cent d'aigua que contenen és molt inferior al que tenen les parts tendres durant la vegetació.

En els països càlids els arbres es comporten de diferent manera, ja que la temperatura de tot l'any els és favorable, la seva vegetació, és constant, i per tant també ho és la renovació de les fulles, i es desprenen solament aquelles que queden massa allunyades de l'exterior de l'arbre, que ja han complert el seu cicle evolutiu o que ja és innecessària llur presència al lloc on es troba insertada.

Així no és estrany veure en algunes illes de l'arxipèlag Nipó cirerers que tot l'any es mantenen verds, com també a l'Àfrica del Nord, algunes vinyes no aturen la seva vegetació, proporcionant a l'ensoms fruits excel·lents.

A BRUY

ESPECTACLES

Era Pasqua, diumenge passat; ja ho recorden, no? Es que amb allò d'anar a menjar la mona es posa una fita de partit en els dies que transcorren monòtons, i sembla cosa vella allò que encara té certa actualitat. Val a dir, però, que per l'element jove ja és de bon record la Pasqua. Cal dir no més que hi hagué ballarugues, tarda i nit al Centre Vendrellenc, i ja haurem fet referència al remugar mentalment, totes les incidències que un sarau comporta, i més, encara, si ve precedit d'un dejuni quelcom llarg, com ho és per alguns i per algunes, tota una quaresma.

Al Tívoli, veuen, les van donar per el treball; diríem que van montar-hi una carbonera i vinga fer *Carbón*, tarda i nit... i què se jo quan. La veritat és que no se sap com pendre se-la, aqueixa pel·lícula; perquè fa una mica de gràcia el fonamentar una producció espectacular en la «germanor» entre els pobles, en l'hora precisa en que el cel d'Europa, respecte a la Pau, està tan ennuvolat, és tan negre, com ho és aquest film... Deixem-ho correr.

Treball per treball, en el cinema, preferim el de Douglas fent el *Robinson* a plena llum, en la isla deshabitada i fent jocs-de-mans amb les matèries més inversemblants.

Se ens diu que per a la tarda i nit de la Festa del Primer de Maig actuarà al Centre una companyia de Comèdies en la que hi figura el primer actor Munt-Rosés, de bona recordança a vila. Celebrariem la confirmació d'aquesta notícia, car el menjar sempre el mateix per bò que sigui, també cansa.

REFRAN

ESPORTIVES

CICLISME

En el Velòdrom

Ramon Farré i F. Roqueta de la Penya ciclista Vilafranca i J. Marca de William Tarin de Tarragona vencedors del torneig

COPA CANO

Diumenge passat es disputà la IV jornada del torneig Copa Cano. Els dos equips ciclistes que anaren a la lluita foren Penya Ciclista Vilafranca i William Tarin de Tarragona. Les proves foren les de costum si bé en la primera consistent en 200 voltes, individual, una aparatosa caiguda eliminà dita prova als tres components del equip tarragoní, quedant únicament en lluita Marca, qui en aquesta prova fou un lluitador ja que tot i no tenir qui l'ajudés a augmentar i suportar totes les proves dels seus adversaris, classificant-se en segon lloc.

També d'una manera brillant obtingué Marca altre triomf i aquest fou en la cursa d'eliminació.

La prova a l'Australiana vencé Roqueta.

Els equips es presentaren de la següent manera:

Penya Ciclista Vilafranca:
Farré, Sans, Roqueta i Llopart.
Penya William Tarin:
A. i W. Civil, J. Marca i E. Vendrell.

Els resultats foren:

Cursa individual de 200 voltes: Primer, Farré, 23 punts; segon, Marca, 13 punts i tercer, Roqueta, 12 punts.

Cursa a l'Australiana: Roqueta.

Cursa d'Eliminació: Roqueta, Sans, Vendrell, Llopart, Farré, eliminats per aquesta ordre i vencedor J. Marca.

PERE BONSOMS

SECCIO OFICIAL

Jutjat de 1.^a Instància del Vendrell EDICTE

El judici executiu i via d'obligament del mateix, en reclamació de 1.000 pessetes per préstec hipotecari, interessos vencuts i 1.000 pessetes per costes, seguits per el Procurador En Josep M.^a Roig a nom d'En Salvador Gual Guixens, contra ignorats hereus d'En Francesc Alegret Castellví, declarats en rebel·lia, en providència d'aquesta data s'ha decretat la venda en pública subhasta, per primera vegada, anunciant-la amb vint dies d'anticipació, de la casa sotjada per a dit procediment que és casa de planta baixa i dos pisos de la que no consta la seva superfície, carrer del Nord núm. 51 d'aquesta vila. Llinda per davant, Sud amb dit carrer; dreta, Pau Soler Urpí; darrera, Carrer de l'Estrella; esquerra, Joan Marcé Jané. Inscrita al t. 502, fol. 60, llibre 66, finca 2.105, inscripció 10.^a. No han sigut aportats els títols de propietat limitant-se la titulació al que resulta d'aquells.

Per la celebració de subhasta s'ha senyalat el dia 10 del proper mes de maig a les 12, quin remat tindrà lloc a la Sala Audiència d'aquest Jutjat situat a la planta baixa de la casa núm. 8 del carrer d'Orient d'aquesta vila.

lat el dia 10 del proper mes de maig a les 12, quin remat tindrà lloc a la Sala Audiència d'aquest Jutjat situat a la planta baixa de la casa núm. 8 del carrer d'Orient d'aquesta vila.

Els autos estan de manifest en Secretaria. S'enten que tot liquidador acceptarà com a suficient l'expressat. Que les càrregues anteriors i les preferents al crèdit del actor, si ni hi hagués, s'entendran subsistents, sense destinar-se a la seva extinció el preu del remat, quedant el rematant subrogat en la responsabilitat d'aquelles. Les postures podran fer-se per cedir a un tercer. No s'admetran pujes que no cobreixin les dugues terceres parts del tipo de subhasta,

que és el de 4.000 pessetes que és el valor en que fou justipreuada dita finca. Per prendre part en la subhasta deura consignar-se com a mínim un deu per cent efectiu de dit tipo.

Vendrell, a 3 d'Abril de 1935.—El Jutge de 1.^a Instància, *Fernando H. San Román*.—El Secretari judicial, *Isidre Marcer*.

CLINICA DENTAL

Martorell

ODONTÓLEG

VISITA AL VENDRELL

Cada dia al matí de 9 a dos quarts d'una.
El dimecres de les 9 matí a les 9 vespre.
En divendres, no hi ha visita.

DOCTOR ROBERT, 14. TELEF. 57

Bigues de Ferro

Bàscules i Cuines econòmiques a comissió

Entrego les comandes a les 24 hores.

CAIXES DE CAUDALS

Serralleria de Pau Socias (Trous)

Sindicat Agrícola del Vendrell

Venta al detall de

vi blanc i vi negre

a 30 cts. litre

a 25 cts. litre

PURESA GARANTIDA

Doctor Robert, 12

CASA CORBELLA

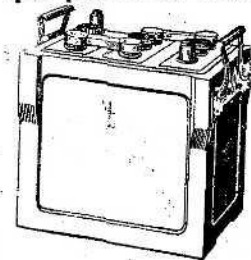
Tallers Elèctrics FERRET-Vendrell

Tenen el gust d'innovar a sos nombrosos clients haver

ampliat notablement els seus tallers per a la fabricació d'acumuladors per a l'automòbil que donaran sortida al carrer del Ferrocarril i al del Doctor Robert, número 48

Els nous tipos d'Acumuladors FERVE

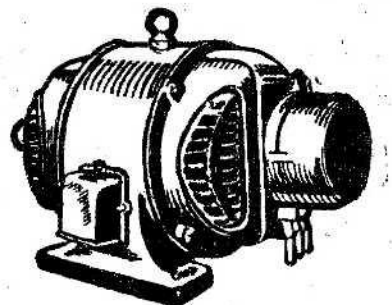
van tots equipats amb el tapat hermètic de la nostra exclusiva fabricació, que permeten desmontar-les fàcilment, i evitar totalment les sortides del electròlit.



Tallers Elèctrics FERRET

Especialitzats en la part elèctrica de l'automòbil des de 1924

Motors Dinamos
Acumuladors



Dr. Robert, 48 i Carrer del Ferrocarril

Barberia d'Andreu Rossell

Doctor Robert, 27

Establiment montat amb el millor confort modern

I amb

Sillons Americans

Servels esmerats amb les més acreditades marques de Perfumeria

INFORMATIVES

NOVES

El temps

Torna el temps a entocudar-se en no ploure i la terra de nou resta eixuta i polsosa, ressentint-se'n les collites de cereals. L'eixut perjudica també als demés cultius, sobretot les patates fetes en secà.

Es tant fort l'eixut que les aigües subterrànies, inclús el manantial de Tomavi, se'n ressenten de valent i han minvat considerablement el seu caudal.

Hores Musicals

La audició de discs que tindrà lloc a un quart d'onze d'aquesta nit al Saló del Tivoli es regirà per el següent programa:

«La Verbena de la Paloma» selecció Breton; «Le Coc d'or» Ryski Corsakof; «Mallorca» Albeniz; «Oberon» Weber; «Polonesa» Chopin; «La Viejequita» Caballero i «Tauhauser» Wagner.

Partit de futbol

Per demà a la tarda s'anuncia un encontre de futbol al camp de l'Estadi Vendrellenc entre els equips «Venus» de Tarragona, i el primer local.

Per assegurar, de foo i de pedregada vostres collites i, de qualsevol altre risc, en general, consulteu a Plana, Major, 10, Tél. 3, Vendrell

Ara és l'hora

Amb l'entrada a la primavera i l'inici de el bon temps, han començat a aparèixer aquells animals que de tantes maneres ens amarguen l'existència. Les mosques ja es deixen veure després d'una temporada d'estar amagades i gairebé inexistents.

No hem de posar ara de relleu el perjudicial que són tals insectes, perquè és abastament conegut això.

El que volem remarcar és que quan més eficaç és la lluita contra les mosques és en aquests temps, quan comencen a deixar-se veure, perquè tota mosca destruïda ara representa la destrucció de moltes més ja que aquests insectes es reproduïen de faixó extraordinària.

Guerra a les mosques! Però perquè aquesta lluita sigui eficaç cal començar-la immediatament. De procediments per a destruir-les no en manquen i ja són generalment coneguts. A emprar-los, doncs.

LLUIS CAÑELLAS

MESTRE DE MÚSICA

es complau assabentant al públic que admet donar lliçons de solfeig, piano, violí i violoncel com també de idioma francès

Dr. Robert, 12

VENDRELL

Junta general al Sindicat Agrícola

Per demà a dos quarts de quatre de la tarda està senyalada la junta general extraordinària demanada per un nombre de socis del Sindicat Agrícola d'aquesta vila per a tractar de la següent ordre del dia: Legalització dels Reglaments d'acord amb la llei catalana; nomenament d'una comissió revisora de la comptabilitat; situació dels socis que foren acomiadats dels treballs d'ampliació del celler comunal.

Temporada de balls

De nou demà es reemprenen els balls de tarda al Centre Industrial. El de demà serà amenitzat per la orquestrina local Gold Days.

Josep Aleu Massanel

CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA

ADVOCAT-PROCURADOR

Plaça Pí Margall, 15, 1er. VENDRELL

VENDRELLENC:

Subscrivint-te i anunciant a les planes del setmanal

EL BAIX PENEDÉS

faràs obra patriòtica i contribuiràs al sosteniment d'aquest portaveu de la vila que, per veure la llum pública, necessita del concurs material i moral de tots.

Si no ets subscriptor encara, festen de seguida. Si saps d'algú que pot ser-ne recomana-li que se'n fassi. La renovació de la llista de subscriptors és cosa inevitable i necessària per assegurar el sosteniment de l'únic exponent de la vida vendrellenca.

Agraïem se'ns facilitin adreces de vendrellencs que visquin fora vila per interessar-los cooperin a la nostra obra ciutadana.

La carretera de Sant Salvador

Per una brigada de la Generalitat, amb carro de regar i la corresponent apisonadora, s'està arranjant la carretera que porta al barri marítim de Sant Salvador, quin pis es trobava deterioradíssim.

Be està aquest arranjament, però ell no serà pas de durada. Amb tot s'ens diu que l'any vinent s'asfaltarà dita carretera, cosa que, de dur-se a terme, serà una bona millora per la nostra platja.

Dr. Escarrá - L'Arboç

RAIGS X

Excel·lents Radiografies Preus Econòmics
Consulta de 2 a 3 hores convingudes

El dilluns de Pasqua

El temps no afavorí gaire la expansió popular del dilluns de Pasqua, dia indicadíssim per a fer excursions i disfrutar d'unes hores camperoles. Tot i això els nostres conveïns no deixaren escapar-se la ocasió i a més de les nodrides excursions organitzades per la Lira i la Cooperativa, foren in comptables els que anaren a passar el dia a Comarruga, Sant Salvador i Barà, quedant la vila quieta i quasi deserta fins a la caiguda del dia en que tornà la animació amb el retorn dels que sortiren a passar el dia a les platges o al camp.

Les excursions de la Lira i de la Cooperativa, a Sant Miquel del Fai els primers i a Mataró els segons, es realitzaren sense cap incident i foren molt de la complaensa dels que hi prengueren part.

La Cambra Oficial Agrícola

El Comissari de la Generalitat senyor Vila i el President de la Cambra Oficial Agrícola de Tarragona senyor Talavera, han estat rebuts en audiència pel senyor Ministre d'Agricultura, al qual van ésser exposats els greus danys soferts per l'agricultura de la província pel temporal del 2 de març i li foren entregats el resum detallat i valorat per pobles, l'informe de la Cambra, i nombroses fotografies d'arbres centenaris i edificis devastats.

Les peticions d'auxili directe i préstec als perjudicats, per les restauracions que calguin, van ésser acollides pel senyor Ministre amb el major interès. Les esmentades peticions han estat recolzades per les demés autoritats de Tarragona, que dele-

garen en el senyor Vila llur representació, i els diputats a Corts.

El President de la Cambra Oficial Agrícola va sol·licitar, també, del senyor Ministre altres assumptes d'interès agrícola per la província, especialment pels viticultors.

La Agència Aixelà

El representant en aquesta vila de la coneguda Agència Aixelà, ens ha fet a mans un exemplar de una ben editada reclam d'aquella casa, on s'hi demostra gràficament com durant més de cent anys la Agència Aixelà ve fent el servei, avui tan celebrat, de porta a porta; així com la evolució constant d'aquella casa en els diversos mitjans de transport per que ha passat el seu gremi.

Agraïm l'obsequi.

V. Lázaro-Dentista

Carrer Dr. Robert, 13-Vendrell

Consulta tots els dies

Els dimarts a l'Arboç del Penedés
CARRER MAJOR, 41

«Centre Vendrellenc».—Dia primer de Maig, Companyia Catalana d'En Vicenç Negre: Tarda, a les 5, estrena de la versió dramàtica, en tres actes, «Sor Maria Angélica»; Nit, a les 10, el drama en tres actes, de Benavente, «La Malquerida».

«Tivoli Vendrellenc».—Demà, tarda i nit: Estrena de «Tierra de Pasión» i «Los Desaparecidos», completant el programa la còmica «A trompazo limpio» i la revista «Eclair Journal».

Dilluns, tarda, Sessió Vermut: «De tren a tren, dos bodas» i «La sombra que mata», acabant amb la cinta cultural, en espanyol, «Cosecha en el bosque».

Dia primer de Maig, tarda i nit: «La línea general» i «Su mayor éxito», completant el programa la còmica «¿Qué noche de bodas?» i la cultural en espanyol, «Oficio imperecedero».

SECCIO RELIGIOSA

Diumenge: A les nou missa cantada. Tarda, Conclusió del Solemne Triduum. A dos quarts de quatre Catecisme. A les cinc exposició del Santíssim i Hora Santa processó i reseva.

Dilluns: Festa principal de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. A dos quarts de set missa i tot seguit benedicció de l'olivera. A les set missa de Comunió General

que serà obligatòria per les noies del Patronat i Avanguardistes. A les deu missa solemne a l'honor de la Mare de Déu de Montserrat, cantada per l'escolania parroquial i sermó pel Rnd. Mn. Pau Galceran, Pvre. A dos quarts de set del vespre, Rosari, Trisagi Maria cantat, Visita Espiritual a la V. de Montserrat, cantant-se les Ave-Maries i el Virolai.

Juventut Catòlica Femenina: A les dotze reunió d'Aspirants i a les cinc de les socies, en aquesta es disertarà sobre l'estat del sant matrimoni.

MES DE MARIA

Tots els dies a dos quarts de vuit del matí i a les set del vespre tindran lloc els solemnes exercicis del Mes de Maria dedicats a la Verge del Bell Amor.

Dijous: Primera Comunió parroquial. Tindrà lloc a les vuit, amb plàtica preparatòria per l'ltre. Sr. Arxiprest.

A les cinc de la tarda, funció de la Renovació de les promeses del Sant Baptisme i repartició d'estampes-record de la Primera Comunió.

A les set, exercicis del mes de Maria.

Primer Divendres i Festa de la Santa Creu. A les sis, Benedicció del terme; a dos quarts de set, Exposició i exercicis d'Hora Santa.

Dissabte: Solemne Novena al Patrociní de Sant Josep. A les vuit, Comunió mensual de la Cort de Maria amb exercicis de primer dissabte; a dos quarts de nou, solemne novena al Patrociní de Sant Josep, amb Exposició del Santíssim.

AVIS. Des del primer diumenge de Maig, la missa matinal dels dies festius començarà a dos quarts de sis.

CARITAT CRISTIANA

Aquesta benèfica Associació ha repartit durant el primer trimestre de l'any actual, entre'ls malalts pobres de la Parroquia, 189 bons de pa, 202 de gallina, 64 de carn, 97 de llet, 31 de comestibles, 2 de tocino, 15 en metàl·lic i 18 per cuidar un malalt. Importen 719'80 pessetes.

REGISTRE CIVIL

Naixements: una nena filla de Joan Chertà Villoro i de Rosa Ivern Solé, Cristina Baixa, 95.

Matrimonis: cap.

Defuncions: Josep Solé Caralt, 53 anys, Major, 7.

IMP RAMON-RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

Es venen 11 jornals de terra

tocant a Mas Canyís, amb garrofers vinya i oliveres. Donarà raó el recader Minas, d'aquesta vila.

Es ven una propietat

plantada d'ametllers, oliveres, vinya, camp i regadiu, tocant al poble de Santa Oliva. Es vendrà en conjunt i també a parts. Donaran informes a la impremta d'aquest periòdic.

Es venen els nínxols

del Cementiri vendrellenc senyalats amb els números 3 sèrie E i 253, 294 i 487 de la sèrie A. Dirigir-se al carrer Prat de la Riba, número 6.

Es ven un troç de terra

d'un jornal, plantada de vinya i voltada de oliveres, al Sotnou. Per informes dirigir-se a Pau Mercadé - Relotgeria.

PRIMERA COMUNIÓ

Imp Ramon
Vendrell

GRAN ASSORTIT EN

Estampes i Recordatoris

SALÓ PER A SENYORES

Joan Nin

PERMANENT-ONDULACIÓ A L'AIGUA
I A FERROS-TALL DE CABELL, ETC.

Carrer del Carreró, núm. 9